

forvejen har haft mere end svært nok ved at levere den velfærd og service over for borgerne, som regeringen har gået og skabt forventning om – som kan få som konsekvens, at både ældre, folkeskole og børn må udsættes for nye nedskæringer, fordi finansministeren holder den viden, finansministeren har, skjult og ikke ønsker en reel politisk diskussion her i Folketinget, så længe Folketinget er inde.

Kl. 13.30

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil meget gerne have en reel politisk diskussion, men det kræver jo også, at man har nogle realiteter – det er vel det, ordet kommer af – og dem har vi ikke.

Jeg vil meget gerne dele min viden med hr. Ole Stavad, meget gerne. Men jeg ved bare ikke, hvad tallene er, og derfor kan jeg ikke dele tallene med hr. Ole Stavad, og derfor har vi altså iværksat det, som enhver ansvarlig burde gøre, nemlig en analyse af, hvad det er, man ved. Altså, hvad er det, KL, hvad er det, man i fællesskab kan finde ud af? Hvad er tallene? Hvad er det reviderede grundlag for at sige noget overhovedet? Og man kan ikke sige noget i dag, for grundlaget mangler.

Men hr. Ole Stavad kan sige alt muligt om, at man skal gøre det sværere for gamle og børn, om at spare, om, at hele møllen kører, og det er fuldstændig legitimt for hr. Ole Stavad at sige det. Jeg er bare nødt til at bevæge mig der, hvor man ved noget. Det er forskellen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Så er der ikke flere, der har spørgsmål til finansministeren. Derfor vil jeg sige tak til finansministeren.

Så går vi videre med spørgsmål til fødevarerministeren. Den første er hr. Bjarne Laustsen.

Spm. nr. US 120

Bjarne Laustsen (S):

Det er jo en kendt sag, at fødevarerministeren ikke har særlig meget at bestille, og nu er han så begyndt at kloge sig på en række områder, som ikke engang hans egen statsminister synes skal være en del af fødevarerministerens ressortområde. Men det er jo et problem, som regeringen må tage sig af.

Men fødevarerministeren har været ude – senest nu i EU – og sige, at vi skal have kigget på de her velfærdsregler, når vi har de her dyretransporter. Og det er der overordentlig god grund til at kigge på.

Det, spørgsmålet handler om, er, at der er forhandlinger i gangovre i Justitsministeriet, hvor det er den danske minister, der har ansvaret for det. Derfor er det jo interessant at høre, hvad det er, fødevarerministeren kan bidrage med, når det ikke er hans ressortområde, og derfor er det også interessant at høre, hvad regeringens politik på det her område i det hele taget er, og hvad man har gjort ved det, hvis man mener, at 4 millioner svin bliver kørt ud af Danmark, og at en transporttid på 24 timer er for meget. Hvad har man så egentlig gjort ved det?

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt): Allerførst synes jeg jo, det er interessant at høre hr. Bjarne Laustsen sige, at han synes, at fødevarerministeren skulle have mere at give sig til. Nu kan hr. Bjarne Laustsen sådan set godt få lov at følge en dag, så tror jeg, at hr. Bjarne Laustsen bliver forpustet, men lad det ligge. Men det er jo lidt overraskende, at hr. Bjarne Laustsen så er lidt irriteret over, for det kan jeg næsten høre på stemmeføringen, at når det er dyretransporter, og da det er dyr inden for landbrugsproduktionen, der bliver transporteret, så føler fødevarerministeren – eller, når det er i resten af EU, landbrugsministeren – også et ansvar.

Men det tror jeg nu at hr. Bjarne Laustsen er nødt til at leve med, for jeg føler, at det nu engang er sådan, at vi skal tage de emner op overordnet. Selvfølgelig går vi ikke ind og diskuterer regler, som ligger inden for en anden ministers ressort, altså, hvor mange timer man skal køre, og om det er den og den vognmand. Men det er klart, at når det er emner, der påvirker selve landbrugserhvervens image, hele omdømmet, og når det handler om tilliden hos forbrugere og myndigheder til et erhverv, så skal vi selvfølgelig tage os af det.

Derfor havde vi også en rigtig god debat på rådsmødet i Luxembourg, hvor flere ministre var glade for, at Danmark havde sat det på dagsordenen, og hvor kommissæren bl.a. også sagde, sådan som jeg opfattede det, at Kommissionen ville tage skridt til, at man ikke længere ville have mulighed for, hvis man blev frataget sin licens i ét land, så at kunne få en i et andet land. Det er jo sådan noget, der betyder meget for landbrugsministre og fødevarerministre. Der